RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 234.563 van 28 april 2016
in de zaak A. 215.033/VII-39.325.

In zake : de NV LAMPIRIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sébastien Depré, Philippe Vernet en
Dimitri Schrijvers
kantoor houdend te 1050 Brussel
Flageyplein 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE REGULATOR VAN DE ELEKTRICITEITS-
EN GASMARKT (VREG)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Damien Verhoeven
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 februari 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (hierna: VREG) van 18 december 2014 met betrekking tot de goedkeuring van de tariefvoorstellen van de CVBA GASELWEST voor de distributienettarieven voor aardgas voor het exploitatiejaar 2015 in de reguleringsperiode 2015-2016.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag overeenkomstig artikel 59 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 april 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dimitri Schrijvers, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Amaury Verhoustraeten, die loco advocaat Damien Verhoeven verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Afstand van het geding

3. De verzoekende partij deelt bij brief van 5 februari 2016 aan de Raad van State mee dat zij afstand doet van haar beroep.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4. De verwerende partij vraagt dat haar de maximale rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1400 euro zou worden toegekend, aangezien "de materie […] een hoge specialisatie [vraagt]".

5. Volgens het verslag van de auditeur zijn er redenen voorhanden om de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimumbedrag van 140 euro, gelet op de 21 andere annulatieberoepen waarbij telkens een gelijkaardige problematiek aan de orde is en op de kennelijk onredelijke aard van de situatie.

Beoordeling

6. Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, bepaalt artikel 30/1, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State:

> "§ 2. De afdeling bestuursrechtspraak kan, bij met bijzondere redenen omklede beslissing, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Koning voorziene maximale en minimale bedragen te overschrijden. In haar beoordeling houdt ze rekening met:
>
> 1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen;
> 2° de complexiteit van de zaak;
> 3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie".

Deze bepaling somt de criteria op waarmee de Raad van State rekening houdt om al dan niet af te wijken van het toe te kennen basisbedrag. Deze opsomming is limitatief zodat de Raad van State niet op andere gronden mag afwijken van het basisbedrag.

7. De verzoekende partij heeft op dezelfde dag als voorliggend verzoekschrift nog 21 andere verzoekschriften ingediend die strekken tot de nietigverklaring van tariefbeslissingen van de VREG. Al deze afzonderlijke rechtsgedingen handelen over dezelfde juridische problematiek.

Aangezien de rechtsplegingsvergoeding er toe strekt forfaitair tegemoet te komen in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij, is er reden om bij de begroting van de omvang van deze vergoeding rekening te houden met het repetitief karakter van het gevoerde verweer. Veeleer dan de rechtsplegingsvergoeding te verhogen tot het wettelijke maximumbedrag wegens een beweerde nood aan specialisatie in het betrokken rechtsdomein - daargelaten of zulks gelijk te stellen is met de complexiteit van de zaak - past het de gevraagde rechtsplegingsvergoeding, op grond van 30/1, § 2, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, te verminderen tot het minimumbedrag van 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig april tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**

‡CIEQJAGDF-BCEIGBZ‡